

לאבישי, תוכל להתחיל כך.. אם

תרצה.. (תשקול..)

. (תחשוב אם בכלל כדאי להזכיר זאת, תלוי בציבור שעומד לפניך...)

פרשת השבוע מתחילה בקבורת שרה אמנו, אינני רוצה להתחיל ולהגיד דברי תורה בנושא הזה.. שלא יבינו שאני עושה פרסומת על מצבות... לכן אתחיל מהקטע השני..

דברי תורה לפרשת חיי שרה

פרשת השבוע פרשת חיי שרה. אברהם שולח את עבדו למצוא שידוך מתאים לבנו יחידו, יצחק. ממשיך השושלת לבית אברהם העברי. נאמר: "ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדוניו וילך וכל טוב אדוניו בידו..."

רש"י במקום חש קושי בביטוי הזה, איך יכולה להיות מציאות כזאת שאליעזר לוקח ביד אחת את כל הרכוש של אברהם. אברהם היה עשיר גדול, מעשירי העולם, כפי שנאמר "ואברהם כבד מאוד במקנה בכסף ובוזהב..." הכיצד יכול "טכנית" לקחת בידו.. והרי אין מקרא יוצא מידי פשוטו?

מצאנו סיפורים אחדים, בהם רואים אפשרויות של מציאות כזאת. כמו בסיפור יוסף מוקיר שבת, כאשר אדונו של יוסף מוקיר שבת, הוזהר, כי כל כספו יעבור ליוסף, החליט למכור את כל רכושו, כדי שלא יגיע רכושו ליוסף קנה יהלום בכל ערך רכושו.. וההמשך ידוע...

עוד סיפור חכם מאוד שקראנו ב"כה עשו חכמינו" סיפור על עבד שהלך עם אדונו למסחר ברחבי העולם. חלה האדון, הרגיש כי ימיו ספורים וכתב צוואה בהאי לישנא (בזו הלשון) "העבד יכול לקבל את כל רכושי והבן יכול לבחור רק דבר אחד..." העבד חזר למשפחת האדון עם הצוואה בשמחה כי זכה בכל הרכוש והבן יכול לבחור רק דבר אחד...מה לדעתכם יבחר הבן? הבן החכם בחר את העבד. אז כך עבר כל הרכוש חזרה אל הבן. על פי הכלל "מה שקנה עבד קנה רבו" כל מה ששיך לעבד שייך לרבו, שייך לבן!.

רואים כי יש חכמה מיוחדת לקחת את הכל, "את כל הקופה" בפעם אחת" רש"י הקדוש מספר לנו על פי המדרש כי אברהם, כן מסר במציאות את כל רכושו בידי העבד אליעזר, רש"י מצטט את דברי המדרש רבה "שטר מתנה כתב ליצחק על כל אשר לו כדי שיקפצו לשלוח לו בתם"

יש דעה האומרת משום שאברהם נתן לעבד את הזכות להחליט עבורו מי יהיה השידוך לבנו כאילו מסר לו כל אשר לו. כי על פי ה"שידוך" יתנהל כל הבית הממשיך את מסורת אברהם את הבית היהודי השני בשלשלת היהדות. מראים לנו חז"ל כי יש מציאות כזאת שאתה יכול להחזיק בכל, למרות שכאילו במציאות היא בלתי אפשרית.

נבקש מהקב"ה כי יפקח את עינינו לראות את הדברים העקרוניים, החשובים ביותר, אשר בהם תלוי הכל, ולהתעסק פחות בדברים שוליים. להשקיע את מיטב המאמצים בעיקר, וממילא כל הדברים האחרים, כביכול ה"טפלים" גם הם יבואו על מקומם בשלום.

חכמים רמזו לנו על עקרונות מיוחדים: אהבת ה' ויראתו, אהבת הזולת וכבוד. יהי חלקנו עם אלה היודעים לשלב מצוות שבין אדם למקום ומצוות שבין אדם לחבירו.